

שבת תשפ"ו

פרשת
משפטים

348

מרכז מורשת
הרמב"ם

Maimonides
Heritage Center

עדות ישדראל לילדים

מה חדש?

בפרשה התקדמת קראנו על מצמד הר סיני שבו ניתנו לנו צושרת הדברות. השבוע אנחנו תוראים על מצוות רבות שה' נתן לנו. מצוות הן הנחיות אויב אנחנו זריכים להתנהג בצולאם. אויב לצבור לאחרים, אויב לנהוג בביטח האמת, אויב להיות צמ קידוש. המצוות הן אלו שטומרות עלינו ומראות לנו את הדרכי. הן מראות לנו מה באמת מותר ומה באמת אסור. בכל התבטאות תמיד נוכח לדעת מה רצון ה' ומה הוא הדרכי האובה והנכונה ביותר לנהוג בה.

מחכים לתירונית שלכם!

שמחים שהצטרפתם אלינו ומאמינים אתכם להושיב לקבל את הזלונים בבית הספר, ביזיל
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ השקיה בסריחת הקיד.

מה בפרשה?

סיפורי עדות ועליות מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

1 חוקים ומשפטים העוסקים בתחומים שונים: מה קורה כאשר אדם גורם נזק לאדם אחר או כאשר בהמה מזיקה לאדם אחר, דיני עבד עברי, כללים הקשורים למשפט צדק, הלכות שקשורות לשבת, לחגים ולשמיטה ועוד.

2 החוקים מרחיבים את עשרת הדיברות, ומלמדים את עם ישראל

3 כיצד להיות עם קדוש

4 משה רבנו בונה מזבח ומקריב קורבנות וכך נכרתת ברית בין הקב"ה לעם ישראל

5 משה עולה להר סיני כדי לקבל את הלוחות ונמצא שם במשך ארבעים יום וארבעים לילה כאשר ענן ואש מכסים את ההר

דורית שרון נולדה בירושלים. אמה חלתה כשדורית הייתה בת חמש והמשפחה החליטה לשלוח אותה לקיבוץ בגליל. החיים בקיבוץ היו שונים. היא גרה שם בבית הילדים ואביה היה מבקר מדי פעם. דורית אהבה את הנוף הירוק בקיבוץ ואת החברים החדשים אבל לעיתים קרובות היא הייתה מוצאת את עצמה מתגעגעת לביתה בירושלים. לשירים ששרה אמא לפני השינה. למשחקים בגן השעשועים. לטיולים בעיר העתיקה ולריח הלחם הטרי מהמאפייה בשכונה. אביה היה מגיע עם חבילה קטנה ובה עוגיות שוקולד צ'יפס שאפתה הסבתא. הרגעים האלו היו אוצרות קטנים בליבה. דורית הייתה סופרת את הימים עד לביקורים הבאים. אך בד בבד, היא מצאה חברות טובות. יחד הן היו אוכלות בחדר האוכל של הקיבוץ. יחד לומדות בכיתה הקטנה ואחר כך - היו משחקות בחצר, מטפלות בגורי החתולים ועוזרות במשתלה של הקיבוץ. החיים בקיבוץ היו מלאי חוויות ותמיד היה להן במה להתעסק...

הולק בפניכם בבאב...

הלכה ומצוה

הלכה למעשה: חייבים לקרוא את המגילה מההתחלה ועד הסוף לפי הסדר. לכן, אסור להצטרף לציבור באמצע הקריאה ולאחר מכן להשלים את מה שהפסדנו.

הגעתי לבית הכנסת לקריאת המגילה, בהתרגשות ובשמחה, אבל אני רואה שהציבור כבר התחיל את הקריאה, מה לעשות?

"מצא צבור שקראו חציה, לא יאמר: אקרא חציה האחרון עם הצבור ואחזור ואקרא חציה הראשון שזה קורא למפרע, אלא קורא מתחילה ועד סוף על הסדר"

(הלכות מגילה ב', ב')

הידות וחידודים

מנהגי עדות

מנהג נפוץ בפורים הוא - תחפושות. ככל הנראה המנהג החל בימי הביניים, בוונציה. כנראה בהשפעת קרנבל המסכות המקומי. אחת ההתייחסויות למנהג זה בהלכה הוא אצל הרמ"א. שם מוזכר מנהג "לבישת פרצופים" והסיבה היא - "מנהג ושמחה".

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

מספרים במגילה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים למגילת פורים

127

3

10

תפוזת לפורים

א	כ	ח	א	נ	ש	ו	ש
ס	ח	מ	ח	ו	י	צ	מ
ת	ח	ר	ש	ל	כ	צ	ג
ר	ר	ד	ו	מ	צ	ו	י
א	ח	כ	ו	ל	א	ח	ל
ג	ל	י	ר	כ	ק	ל	ה
נ	מ	ה	ו	א	מ	ת	ר
נ	מ	נ	ש	ע	ר	ר	ש

שושן/ פרס/ אחשוורוש/ מרדכי
המן/ אסתר/ מגילה/ רעשן

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

אור גילה/ ר' רפאל ענתבי

אור גילה, אור גילה עת
מקרא המגלה.
רב את ריבי אלי צורי
בימי אחשוורוש צרי

בקש המן האכזרי לאבד
עם סגלה
פור הפיל כנגדו נפל מזלו
וכבודו

ולא עלה בידו מה שחשב
תחלה
ארור המן זרע אגג נפשו
ברעה תתמוגג

על בתו שנפלה מגג
ונשלכה כנגלה

בבית משתה אחשוורוש
נכנס אבל וחפוי ראש
את שלום אסתר ידרש
לבקש על נפשו מחילה

עודו מתחנן אליה בא
מלאך ודחפו עליה
והוא נופל על רגליה
המלאך חמה נתמלא

נתקנא על אסתר
אשתו שפד על המן
חמתו
גזר עליו לתלותו על
עץ ארפה וגדולה

תלו אותו ואת בניו
וירש לנגד עיניו
וכל קרוביו ושכניו
נעשה בהם כלה

בראש מרדכי ואסתר
המלה נתן כתר
ליהודים המס ותר
ישבו לבטח סלה

יה א-ל מושיב יחידים
קבץ לעם ידידים
כי מארצם נודדים חיש
להם הגאלה

